

**Vil de igangværende chok
fremprovokere en ny slags
tænkning,
der er nødvendig for at
overvinde en ny mørk
tidsalder?**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche d. 11. marts
2020**

Helga gentager de seriøse advarsler fra ledende tyske eksperter indenfor smitsomme sygdomme og ser på Wuhan-modellen for at bryde smittevejene i begyndelsen. Helga beder lande om at koordinere deres indsats for at besejre denne pandemi, inklusiv at dæmme op for de økonomiske indvirkninger på den globale økonomi, men det betyder ikke at redde Wall Street! (Se hendes opdaterede underskriftsbegæring)

Helga og Harley diskuterer svindelens her-og-nu-økonomien, og påminder folk om Lyndon LaRouches advarsel, at hvis vi fortsatte ned ad vejen mod nulvækst, ville Vesten ikke længere være i stand til at opretholde sig selv og ville sprænges indad. Hun kræver en ende på geopolitik, og at alle kræfter må være fokuserede på at løse den fælles virus- og finanskrise. Pas på dig selv, og tak for at du følger vores arbejde.

Afskrift på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute, welcome to our webcast with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. It's March 11, 2020. And now we're very deep into a process which has been unfolding rapidly with the coronavirus, the emergence of a pandemic worldwide. And Helga, this is something that people in the West have been trying to wish away, but it's something that's going to be wished away: It requires a total change in thinking. Why don't you start with your thoughts on that, because you have been very out front in the need for an emergency call to reject this old paradigm, and move to the new.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think the situation is very serious. It probably will not be possible without a lot of casualties, but nevertheless, if there are decisive measures now, and a complete change in the attitude, the damage can be minimized. Otherwise, it will be catastrophic.

Now, I think it is useful to listen to the experts from Germany who are making regular podcasts, Christian Drosten, the virologist from Berlin Charité hospital, and Professor Lothar Wieler from the Robert Koch Institute, and they put out very drastic warnings. What Drosten said is that there will be no lessening of the increasing in the spring and summer period, which some people temporarily assumed, because we will face a virus wave, and naturally, in the summer period, the virus will continue to spread to the summer hemisphere, where it will be winter, and then in all likelihood return even more, and with possible mutations in the fall, and a vaccine, as of now, cannot be expected before a year or so.

So, Merkel announced what is now commonplace among many leaders of countries, that the infection rate probably will infect 70% of the population, and unfortunately, it is absolutely not true what our Health Minister Jens Spahn still thought in January, which is really incredible, where he said that the coronavirus does not represent a danger for Germany,

and that the mortality rate of the coronavirus would be lower than of the common flu – that’s what he said in January.

Now, obviously, that that was not the case was clear, already if people looked to China, which in the month of January was waging an incredible battle, and by closing down the entire city of Wuhan and Hubei province, effecting a lockdown for 60 million people, implementing it and also enforcing it and having a population which was very cooperative in doing so, according to the World Health Organization, China has set a new standard in dealing with such pandemics. And the West could have taken that as an example, but people in the West are just too arrogant, too Euro-centric, or too Western-centric, so they thought they could ignore, or even think “this is affecting China and not coming to Europe or the United States”; so they lost three valuable months, maybe not entirely, but obviously, a completely different attitude would have been necessary.

And now, it is spreading and changing by the hour, so people are completely aware of the fact that this is out of control. And I do not want to add to any panic, but it is very clear that the numbers which are announced right now are not accurate. I talked to my colleagues in France, today, and there are only a little bit more than 1,000 tests which have been made in France so far! That is not a representative figure which comes out, then. And we have some cases where people clearly have symptoms, and they try to get tests, and they were told, there are no tests in France right now, France doesn’t have the production capability and all the tests have been bought up and there simply are no tests. So, obviously, the fact that in Germany, there are only two deaths so far, as of this webcast [midday in Germany March 11 – ed], they attribute that to the very well testing – now, we have to see.

I think the lesson from Wuhan, and now that all of Italy is basically a red zone, after some very irrational behavior on the side of some citizens, after the north was locked down,

you have quite an advanced situation; but I think the lesson to be learned from all of that is that is that we have to learn from China. We have to get rid of our Western arrogance, and simply look at the way how China effectively dealt with it, and then the only conclusion is, that you have to enforce these measures before you have a mass of cases. That means that if you have anywhere, a region, like some cities or areas in North Rhine-Westphalia, one should apply the Wuhan model immediately. It should be closed down, there should be a quarantine for a certain number of weeks, and these measures must be taken early on, because everything which counts in this is the speed, to take preemptive measures before the virus spreads completely out of control.

So I think we are in a very serious situation, but it's not some moment where you can completely panic, but there are clear ways, and I think the Chinese efficiency with which they dealt with this, should be a lesson for everybody.

SCHLANGER: When you speak of the arrogance, I think you're referring, in particular, to the continued adherence to geopolitics, to the neo-liberal model, the whole idea that the West is superior, the West has solved all the problems. Isn't this what hampers the thinking of people at the European Union and many of the people in the U.S. Congress, and think tanks in the United States?

ZEPP-LAROUCHE: I think the reaction so far by the leading politicians, for example, the European finance ministers – the so-called Eurogroup – they have a meeting on March 16, and on their agenda is first, the European Stability Mechanism, and then something else, and then only third, the coronavirus attack, and it is very clear that the reason why the reaction was so late, and why they didn't use the word "pandemic," because they were more concerned about the stock market, the efficiency and the profits coming from the so-called "pandemic bond" – which is an absurdity all by itself, that you would try to finance the cost of pandemics with bonds from which

people can make a profit, but only if you have the maturity of the bond. So, I think the thinking is still very much dominated by the geopolitical idea: For example, yesterday, I was listening – and one should actually stop doing that! – I was listening to the ZDF news and this moderator reported about the coronavirus crisis, but then, instead of praising what the Chinese accomplished in Wuhan, he took the occasion to blast China and attack it, or to continue to attack Russia, China, that has to stop! Because if you look at it, the only way how humanity will get out of the crisis, is international cooperation. Wang Yi, the Chinese Foreign Minister, has just telephoned the Italian Foreign Minister Luigi Di Maio, and the Chinese offered share their experience, to send their experts; they're donating masks, protective suits, and tests to Italy. This is a completely different approach. And I think the West has much to learn how to respond to challenges which all of humanity is facing. And this whole geopolitical thinking is really one of troglodytes and should be eliminated completely.

SCHLANGER: We see people like U.S. Secretary of State Mike Pompeo continuing to attack China; he calls coronavirus the "Wuhan virus" – you have this kind of attitude, when in fact, what we're seeing is a significant drop of cases in China. And you mentioned earlier the importance of President Xi Jinping going to Wuhan to talk to the people who are on the front lines. I think it's important to report this, Helga, because it's not going out in the Western press.

ZEPP-LAROUCHE: I have proposed something, which may look impossible to some people, but I dare the prediction that the situation will – because of this ineffectiveness of Western response – that the situation will soon come to the point where more and more people are recognizing that what I'm saying is the only way to address this problem. What I have reiterated is my call to have an emergency summit by Xi Jinping, Putin, Trump, Modi, as a minimum combination, to address all these problems. Because it's very clear that we

need an international cooperation concerning the coronavirus pandemic. This is already threatening the international financial system: We saw, in the last several weeks, several plunges, absolutely of the same dimension as after the 2008 systemic collapse, or after the September 11, 2001 attack; and only because the central banks have now decided to flood the markets, to lower the interest rates – like the Bank of England lowered the interest rate by a half-percent, 50 basis points, today – as if the simple pushing of liquidity would remedy any of the real, physical causes for why the system is collapsing. So, I want to have a mobilization of the population to demand that the leaders of the most important governments – of the United States, Russia, China, and India – need to discuss the Four Points which were proposed by my late husband Lyndon LaRouche, in June 2014, because you need to have an immediate end of the global casino economy, by implementing a Glass-Steagall system; we have discussed this many times on this program, but it is the only combination of measures which would address the problem. Then, you need a national bank in every country; in Germany, we could extend the functions of the Kreditanstalt für Wiederaufbau; have a national bank in every other country; have an international cooperation among these national banks, reinstate fixed exchange rates, and then have agreements about industrial development projects, like the industrial development of Southwest Asia, of Africa, and this will become then, a New Bretton Woods system. There must be cooperation with the Chinese New Silk Road to have these kinds of development plans. And we need a crash program to go into a new platform of higher productivity of the economy, joint cooperation in advanced technologies, like fusion, like biophysics, like space research cooperation. And then, such a summit could implement these measures, and then could have a series of such summits, and that way change the geopolitics, and move towards an international cooperation, a shared future of humanity.

And that shift has to occur. And I'm predicting, and I think

I'm on the safe side in doing so, that the crisis will accelerate, there will be many more unfortunate consequences, and people will recognize that to establish a completely different level of thinking will be the only way out for all of mankind.

If you agree with that, you should help this mobilization. There is a resolution, which is attached to this webcast [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_new], please sign it, please spread it among your friends and colleagues, get more people to sign it: Because we need a public discussion about this, and public demand that the whole world should move into a completely new way of cooperating and solving these kinds of problems.

SCHLANGER: I've received a few emails from people who have asked, why do we focus on "neo-liberalism" as the problem? What does that have to do with the virus? And I think it's important to look at what Dr. Redfield of the Centers for Disease Control and Prevention (CDC) had to say about the need to rebuild the system: That the so-called "just-in-time" system, which has been accepted as an economic model doesn't work. We need redundancy. And Helga, I think it would be very useful for you to just review again, why this neo-liberal system is the cause, or sets humanity up for these kinds of crises. Because this is what your husband was warning, going back to 1971, with the Biological Holocaust Task Force he set up, and so on.

ZEPP-LAROCHE: The prognosis of Lyndon LaRouche, which he made on Aug. 15, 1971, when Nixon dissolved the Bretton Woods system by going to floating exchange rates, by decoupling the dollar from the gold-reserve standard and that way, opening the deregulation of the markets which has escalated ever since. My husband at that point had made the prognosis that if the West would continue on this road, of liberalizing the markets, of going with neo-liberal, monetarist policies, that it would end up in a new depression and the danger of a new

fascism; or, one would go to a completely new economic system.

Now, that prognosis has proven to be absolutely on the mark. And the Biological-Ecological Holocaust Task Force which you just mentioned, he set up in 1974, and it was to study the effects of the policies of the IMF and World Bank on the economic system, especially in the developing sector. And in meantime, we have produced *many* studies, which you can all see in our archives, that if you impose such austerity or zero growth policies, especially on the developing countries, that you would inevitably cause the emergence of old diseases and new diseases, because you cannot consistently lower the living standard of entire continents, as the IMF and World Bank have done in the last 50 years, without creating conditions of breakdown. And that is exactly what you see right now: Because you don't have only the coronavirus crisis, you have the locust situation getting completely out of control in many African states, in the Horn of Africa, and in the Arabian Peninsula and Pakistan-India, even threatening to go into China.

Then, as part of this geopolitical, liberal scheme of the West, the refugee crisis: It's not a natural phenomenon, it is the result of the interventionist wars conducted by the Bush Administrations and Obama, with the idea that you have to spread "democracy" and "human rights" and that it's legitimate to made interventionist wars against Iraq – doesn't matter if it's based on lies that there are so-called weapons of mass destruction which Nancy Pelosi, in the meantime has admitted that they all knew it was lie and they did it anyway; Iraq, Afghanistan – these are all the reasons why you have a refugee crisis. The underdevelopment of Africa is a result of these policies.

So that is why I am saying, if we don't get rid of this paradigm, which has many elements – it has geopolitics, it has neo-liberal economic policies; but it also a Malthusian dimension to it. The Green axiom which says that nature, or

some spiders or some ants somewhere are more important than human beings; and I even go so far as to say that I think the reason why there is such an absolutely bestial attitude – I mean, on the coronavirus, do you think that most African countries or Asian and Latin American countries that do not have the health systems we have, do you think they are testing their people? I don't think so. So the figures are in all likelihood completely off, and the ability of these countries to remedy it is much, much less. And I'm absolutely convinced that there are some people who say, "Oh, there are too many people anyway," like Bertrand Russell, who said, you need a pandemic every generation – these are quotes we have published many times! And the absolutely disgusting way how the EU is dealing with the refugee crisis, now again erupting at the Turkish-Greek border, that is a mindset which is disgusting! And it is the reflection of geopolitics, of the Malthusian idea that there are too many people anyway.

Now, Erdoğan, obviously, is playing his own, terrible games. But I think in this moment, where innocent people who have nothing, – the whole thing is that these refugees, even if they're sitting in camps for years on end, and have begun speaking Turkish, and now Erdoğan is instrumentalizing them, that may all be true – that's what the Greeks are saying – but what is the solution to that? You have to stop insisting that you have regime change in Syria, that has to stop. There has to be recognition that the only legitimate government in Syria is the one which the Syrian people themselves elect. There was a constitutional process under way, which is now stopped again; that has to be resumed. There has to be an end to the war. Turkey should not be backed by NATO – this is an insane idea. The U.S. special envoy for Syria James Jeffrey just demanded that NATO should fully back up Turkey against Syria, that is complete insanity: What needs to be done is you have to have peace with Syria, and then you have to have an orderly negotiation between the Assad government and the opposition, to arrange for the return of the Syrians to their own country,

which is what most people want to do, anyway.

So I think all of these assumptions, that you just keep going with the policies which have proven to be a failure, that that has to absolutely stop. I don't see a sign that the European establishment is capable of doing it. That just means we need a mobilization of the population, because this is becoming a serious existential crisis for all of us, and we have to take responsibility to put in a new paradigm – a paradigm of cooperation, and then we can solve most problems; at least over time, we can find solutions to such problems as coronavirus. But we need to change the view of the West towards China and Russia, and this whole idea that regime change is allowed under the pretext of spreading democracy and human rights, is one of these imperial, colonialist ideas which have to go.

SCHLANGER: Another perfect example of that is the expansion of sanctions against Iran and Venezuela for regime change, in the face of this growing pandemic.

I'd like to come back to one other point, which I think you alluded to earlier, which is the financial crisis: We now see, if something is going to be quarantined, we ought to quarantine Wall Street and the Bank of England. The idea that lower interest rates will solve something, but what's going on with the repo lending, the incredible demand for liquidity without any concern for solvency, this is the other aspect of Mr. LaRouche's warnings over many years.

ZEPP-LAROCHE: Yes. I don't know how long this will continue. And I think what the central banks are proposing is completely irresponsible, because the continuous flooding of the markets with money, and the idea to go even to negative interests rates, all of this is already eating up the savings and life's earnings of the population, and is threatening at some point to go into a hyperinflation. So these derivatives must be absolutely written off – this is why Glass-Steagall is so

crucial – and I think the whole EU program as it was announced by EU Commission President Ursula von der Leyen, in this presence of this deplorable Greta Thunberg, that has to go, too! Because you cannot have an industrial state and implement these policies. I think if you want to have hospitals, if you want to have enough intensive care units to deal with such a situation, you have to have a productive society. And that Green policy of von der Leyen it has to go. We need the full package that I talked about before: Glass-Steagall, and the return to Hamiltonian banking, which every time there was a successful economic system in history, whether it was the New Deal of Franklin Roosevelt, whether it was the reconstruction of Germany in the postwar period, these were the principles which were applied, and that is what is urgently required.

SCHLANGER: And while this is all going on, we have this incredible soap opera in U.S. politics around the Democratic nomination. I think it would be very useful, as we come toward the end of this webcast, for you to emphasize again, what do you think people should do, to make sure we can change the paradigm? There's a hunger for change, people are still extremely unhappy, and now, very nervous, both because of the financial crisis and the coronavirus, what should people do? How should they respond?

ZEPP-LAROCHE: Since you mentioned the U.S. situation, I think it's a big problem, because, unfortunately Trump said he had a hunch that the mortality rates of the coronavirus is much less than what the World Health Organization was saying. Now, I think that he's probably saying that because of the election campaign and he thinks that this will intervene. But I think the reality will assert itself very quickly: This will come as fast as it came in Europe, maybe faster even, and the U.S. right now is really unprepared! The health delivery system was taking even more than in Europe. The Democrats have this Biden now as a major candidate – I can only advise people, there is a very interesting collection of videos which was published by

Consortium News, the author is Caitlin Johnstone [<https://consortiumnews.com/2020/03/06/stop-calling-it-a-stutter-dozens-of-examples-show-bidens-dementia-symptoms/>], and she collected about 20 or so videos of speeches of Biden where you clearly can see that he doesn't have it any more – he's lost it. So the idea to somebody who has clear signs of aging (to put it mildly), to think that you can run him through the Democratic Convention, the election campaign, and then win the election in November against Trump, is also a sign of extreme mental deterioration of the people who think they can do that and get away with it.

So if you look at all of these things, we need a completely new thinking: We are in a Dark Age, the Dark Age is absolutely comparable to the 14th century when the Black Death killed one-third of the European population, and people just went crazy! You see signs of this insanity, already now, and we need therefore, a completely different approach, like it came with the 15th century and the Golden Renaissance in Italy. We can talk about that some other time, but, I think people have to really recognize, we are in a Dark Age, and we have to reject all the assumptions which have led to this present situation.

And I actually would like to make one other point: I think the coronavirus will force lockdowns, it will force measures, schools and universities are already closed for several weeks in several countries; you don't know yet what will be the effect of all of this on the financial system, on the real economy, and I think on these circumstances, where Merkel is talking about 70% of the population will become infected, and if you assume worldwide it may be 100 million people, and then, if you take present mortality rates, it will be 2-4 million people – under these circumstances, we should not have war games. And therefore, I think we need to stop the present NATO maneuver in Eastern Europe, the Defender-Europe 2020: Because obviously, the virus does not stop in front of the

military. And to have these kinds of things going on, when you have an immediate health threat to the population, is really something which doesn't make any sense. So this NATO maneuver should stop. Presently I think the highest commander of the U.S. forces in Germany is a victim of the coronavirus and is in quarantine in Wiesbaden: So, that should just give people to think that the virus does not stop in the face of the military.

And I think we should go in the direction of mobilizing for the summit: I know people think that this is too big, but sometimes, when you are in a real crisis, only if you reach a completely new level of thinking, namely the idea that all the major countries of the world – the United States, Russia, China, and India, as a minimum; and then other countries can come together with these countries – only if you change the level of thinking, and the level of approach, can you find a solution. So if you agree with that, then help us in this mobilization, because, you know, we will do other things: We will call for the rebuilding of the health delivery system, there are other things we can do. But I think because of the complexity of the world situation, the interaction of all of the elements of the breakdown, that we will not solve the problem unless we go to a completely new paradigm, a new system of international relations, and you should help us in this mobilization, and that's the very best thing you can do for your own life and your own future.

SCHLANGER: And I would recommend, toward that end, that people circulate this webcast, get this webcast around, so people can hear the extent of the crisis and the solutions; and secondly, go to our website, and download the call for emergency summit from Helga Zepp-LaRouche, take that to your city council, to your trade union group – well, maybe you shouldn't go too far, but you can certainly use the internet to get it around and get people signing it and support it.

So, Helga, anything else you want to add?

ZEPP-LAROUCHE: No. I think this is a moment where people will be freaked out and it's understandable: But sometimes a shock is also healthy if it helps you to get out of a wrong idea, and to think things through and then move ahead and find a solution. So, I would urge people to overcome your present fears and be confident that if we work together as one humanity, we can solve this.

SCHLANGER: OK, well, with that, we'll see you again, next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

LaRouches videnskab om fysisk økonomi er stadig den gyldne standard for at gøre en ende på sult og pandemier

Den 23. februar (EIRNS) – Med verdens opmærksomhed – med rette – fastholdt på COVID-19-epidemien, samt faren for at den, til trods for Kinas samlede bestræbelser på at begrænse den, kunne vokse til en fuldgældig global pandemi, bliver de presserende nødvendige skridt for at stoppe den truende græshoppeplage, der nu spreder sig over Afrikas Horn og dele af det sydlige Asien, ikke taget, og er knapt nok på radarskærmen hos de fleste af verdens nationer.

Dette til trods for den kendsgerning, at den ultimative årsag til begge disse truende hhv. sundheds- og sultkatastrofer er den samme: det [sidste] halve århundredes sammenbrud af den fysiske økonomi og levestandard for størstedelen af verdens befolkning, som et resultat af det britiske imperiums politik for finansspekulation og plyndring – et problem som Lyndon LaRouche på enestående vis har drøftet.

Hvis det ikke var for det britiske imperiums geopolitiske politik for overlagt folkedrab, ville det være relativt let for en gruppe af nationer i fællesskab at tackle den øjeblikkelige græshoppekrise på Afrikas Horn – som trods alt har været kendt i flere måneder. Og dog har FAO kun været i stand til at skaffe 22 millioner af de 76 millioner dollars, der er nødvendige for den mest elementære sprøjtning fra luften og andre foranstaltninger, som er nødvendige for at stoppe sværmene af græshopper, og redde de afgrøder hvis ødelæggelse nu truer med at presse 30 millioner mennesker over tærsklen fra sult til hungersnød. Sådanne kortsigtede nødforanstaltninger ville sidenhen åbne for mere grundlæggende forskning og gennembrud inden for optisk biofysik, fusionsenergi og andre områder, der er nødvendige for at tage fat på de underliggende problemer i den fysiske økonomi.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange advarede om, har mennesker, der tillader at en sådan behandling af Afrika og andre fattige regioner fortsættes, mistet den moralske egnethed til at overleve.

Dette tog LaRouche op i en knusende bredside mod malthusianisme, i en artikel fra december 1981 med overskriften: "Det økonomiske behov for at øge den menneskelige befolkning", som blev bragt første gang i ugemagasinet EIR den 21. februar 2020:

"Denne vidt udbredte folkemorderiske praksis med støtte fra indflydelsesrige kredse og enkeltpersoner kombineret med den almindelige befolknings uhyrlige tolerance af en sådan

virksomhed må betragtes som en afspejling af det faktum, at befolkningers og førende institutioners moralske habitus i dag er kvalitativt værre end i 1930'erne og 1940'erne. Det foreliggende problem er ikke kun spørgsmålet om at forhindre folkedrab; tolerancen for en [malthusiansk affolknings]politik som 'Global 2000' i dag må ses som endegyldigt symptomatisk for en civilisation, der må reddes fra tabet af den moralske egnethed til at overleve."

Igennem næsten et halvt århundrede har LaRouche identificeret arten af denne folkemordspolitik, som nu skaber truslen om en ny bølge af globale plager og pandemier, samt den påkrævede løsning. I en artikel den 7. maj, 1985 med titlen: "Rollen for økonomisk Videnskab ved projicering af Pandemier", skrev LaRouche:

"Betingelserne for økonomisk bestemte pandemier kan enten være det tilfælde, hvor det gennemsnitlige forbrug bliver bestemt af et fald i potentiel relativ befolkningstæthed til under niveauet for [opretholdelse af] den eksisterende befolkning, eller i særlige tilfælde, at udviklingen i husholdningernes 'markedskurv' falder under energiniveauet i systemet for en stor del af befolkningen. Vi er mest bekymrede over indvirkningerne på sundhedstilstanden, når den ernæringsmæssige kapacitet per indbygger falder under et [givet] relativt biologisk minimum, og også effekten af sammenbrud af sanitære forhold og andre relevante aspekter af den grundlæggende økonomiske infrastruktur for betingelserne for en underernæret befolkning.

"Den første antagelse om at dødelighedsprocenten vil stige ved underernæring, kræver ingen særlig undersøgelse udtrykt på sproget for økonomisk videnskab som sådan. Det er det andet alternativ, at den underernærede befolkning kan blive en grobund for udbrud af epidemiske og pandemiske sygdomme, som kræver særlig opmærksomhed.

"Det er blot nødvendigt at beregne faldet i

befolkningspotentialiet i retning af sådanne tærskel-niveauer, og tage i betragtning hvor længe sådanne omstændigheder historisk set skal stå på, før en ny stigning i pandemier er under opsejling, for at forudse hvornår, hvordan og hvor en fortsættelse af udviklingen fra 1974 i pengepolitikken og den økonomiske politik sandsynligvis vil skabe sådanne frembrud.”

Som der argumenteres i begæringen, der opfordrer præsident Donald Trump til at rense Lyndon LaRouches navn: Eftersom LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en retfærdig Ny økonomisk Verdensorden for universel, højteknologisk udvikling ikke er blevet iværksat, er hundredvis af millioner mennesker over hele verden forblevet i fattigdom og snesevis af millioner omkommet unødvendigt. Det har kun været pga. Kinas nylige politiske tiltag, der meget ligner dem, som blev foreslået af LaRouche for snart 50 år siden, at folkedrabet er stoppet – i det mindste på store dele af planeten.”

Med frikendelsen af præsident Trump i den falske rigsretssag og med hans nylige heftige angreb mod justitsmordene på Roger Stone, Rod Blagojevich og i andre sager, er tiden nu inde til, at Trump endelig tager skridt til at rense Lyndon LaRouches navn og hans ideer.

**POLITISK ORIENTERING den 23.
januar 2020:**

Finanskapitalen i Davos dikterer grøn omstilling – Trump vil fremtidsoptimisme i stedet

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Dokumentation:

I stedet for klimaovertro:

H.C. Ørsteds videnskabelige metode

fra arkivet i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af elektromagnetisme

Tom Gillesberg på Radio 4 om magnettog over Kattegat den 20. januar 2020. 18 min.

Lydfil:

Magnettog over Kattegat: Tom Gillesberg på Radio 4

Den 20. januar 2020 kontaktede programmet 4- toget på den nye nationale radiostation Radio4 Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark og tidligere kandidat til Folketinget, og interviewede ham i 18 minutter om at opføre en

magnettoglinje på tværs af Kattegat (en del af Toms slogan til Folketinget i 2007 var »Efter finanskrisen – magnettog over Kattegat«). Dette skete dagen efter, at regeringen besluttede at videreføre en forundersøgelse af bygningen af en kommende Kattegatbro, men i modsætning til den forrige regering, inkludere en togforbindelse.

Tom Gillesberg havde mulighed for at diskutere mange ting, deriblandt: Kina og Japan udvikler nye magnettog; Den Nye Silkevej; fordelene ved at gå til et højere teknologisk niveau; at tænke ud fra fremtidens teknologier og ikke reparere tidligere teknologier; at broen kunne betale sig selv ved at øge produktiviteten i den samlede økonomi; at han kunne forudsige den økonomiske nedsmeltning i 2008, fordi han lyttede til Lyndon LaRouche; behovet for videnskabelig og teknologisk fremskridt, inklusive fusionsenergi, i stedet for at blive et friluftsmuseum med forældede teknologier som træflis og vindmøller. Efterfølgende sagde en af værterne, »Jeg håber, at DSB lyttede med. Det var oplysning, om noget.«

Her er interviewet på 4-Togets podcast. Interviewet er fra tidspunktet 6:21 til 25:11:

http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2020/01/Tom-Magnettog-real-one_4_toget.mp3

Her er vores optagelse mens vi lyttede til interviewet:

Interviewet med Tom Gillesberg er også tilgængeligt på www.radio4.dk/programmer/ . Kik efter program *4-togets* podcast side den 20. januar 2020 time 2, tidspunktet 6:21 til 25:11.

Fra Transport og Boligministeriet pressemeddelelse den 19. januar 2020:

Billedet fra Transportministeriet.

Regeringen vil fortsat undersøge en fast forbindelse over Kattegat

Regeringen har besluttet at videreføre den igangværende forundersøgelse af en fast forbindelse over Kattegat, som blandt andet ser på mulighederne for en kombineret vej- og jernbaneforbindelse. Transportministeren offentliggør i dag delkommissorierne for de videre undersøgelser.

19. januar 2020

Regeringen ser store perspektiver i en fast Kattegatforbindelse, som vil kunne binde Øst- og Vestdanmark tættere sammen og forkorte rejsetiden mellem landets to største byer med op til halvanden time for både bilister og togrejsende. Regeringen har derfor videreført forundersøgelsen af projektet på finansloven, ligesom regeringen i dag offentliggør delkommissorierne for undersøgelserne.

Regeringen er optaget af, at vi med forundersøgelsen får belyst de klima- og miljømæssige aspekter ved at anlægge en fast Kattegatforbindelse.

– Det er afgørende, at vi undersøger en kombineret vej- og jernbaneforbindelse og ikke bare en ren vejforbindelse, som den forhenværende minister oprindeligt ønskede, siger transportminister Benny Engelbrecht ...

Resten af pressemeddelelsen kan læses her.

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegynde udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydnet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søvne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskriverne af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den

bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentialer, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinas tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslåede sikkerhedsgarantier, alt imens Kinas Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte JCPOA og få Trump-aftalen i stedet." Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag; rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver

især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Askary beretter til Syrian Times, at krigsmagere fra det britiske imperium søger at stoppe den Nye Silkevej i Sydvestasien

Den 9. januar (EIRNS) – Syria Times, det officielle engelske online magasin, interviewede den 7. januar EIR's Hussein Askary og offentliggjorde hele afskriften af samtalen, der blev gennemført med Haifa Mafalani, under overskriften "Hussein Askary: Ved at dræbe General Soleimani i Irak, har Trump-administrationen sendt Verden ud i ukendt farvand."

Blandt mange punkter som Askary fremsatte, understregede han, at der er en større sammenhæng for det britiske imperiums geopolitiske intention om "endeløs krigsførelse" i kontrast til udsigten om fred gennem udvikling.

Askary sagde om det amerikanske attentat på Irans general Qasem Soleimani: "Det er meget sandsynligt, at Trump blev trukket ind i denne hensynsløse operation af neokonservative

kredse og pro-zionistiske krigeriske individer og grupperinger. Disse kræfter er blevet ophidsede over de sejrige udfald i Syrien og Irak med udrensning af de amerikanske og britisk-støttede terrorgrupper, og med endelig at bane vejen for integrationen af regionen i Bælte og Vejinitiativet/Nye Silkevej fra Kina gennem Centralasien og Iran til Irak, og derefter Syrien og Middelhavet.

Præsident Bashar Al-Assad erklærede for blot to uger siden, at Bælte- og Vejinitiativet er Syriens måde at genopbygge, og afslørede at Syrien har seks strategiske megaprojekter i denne henseende. Den irakiske premierminister Adil Abdel-Mahdi var i Kina i slutningen af september og underskrev mange væsentlige aftaler om udveksling af olie til genopbygning af infrastruktur. Dette var en revolutionerende udvikling. Men så snart han var tilbage i Bagdad, startede oprøret mod regeringen, og landet har befundet sig i en ny spiral af vold og usikkerhed lige siden.”

Askary afsluttede sit interview med at bemærke, at ”den iranske ledelse har udøvet en hel del ro og fornuft i vurderingen af dens reaktioner på amerikanske tvangsforanstaltninger i de seneste to år. Selvfølgelig ville en mere tilbageholdende reaktion være nyttig. Men det kræver garantier for, at sådanne kriminelle handlinger ophører, og at den nuværende amerikanske politik over for Iran ændres.

”Derfor opfordrede formanden for det Internationale Schiller Institut, fru Helga Zepp-LaRouche, Rusland og Kina til at gribe ind diplomatisk for at sikre at USA indser, at det ville være den rigtige måde at lette spændingen og sætte hele regionen på kurs mod fred og sikkerhed. At bringe regionerne ind i Bælte- og Vejinitiativet er nøglen til at få succes med denne indsats.”

Syria Times identificerede Askary i detaljer. ”Hussein Askary er en irakisk-født svensk statsborger. Han er Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut. Askary

har arbejdet som økonomisk og strategisk analytiker i Sydvestasien og Nord- og Østafrika for det Washington-baserede ugentlige magasin Executive Intelligence Review siden 1996. Han er medforfatter til flere bøger om den Nye Silkevejsstrategi og dens indflydelse på verdensøkonomien.”

I begyndelsen af september 2019 gennemgik Mafalani Schiller Instituttets video fra 2016, “Projekt Phoenix – Aleppo: The Eternal City”, som blev produceret og vist første gang på Schiller Instituttets konference den 25.-26. juni 2016 i Berlin om “Menneskehedens fælles fremtid og en renæssance af de klassiske kulturer.”

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2019:

**For en ny era for
menneskeheden
med LaRouches løsninger**

Download (PDF, Unknown)

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Instituttets konference, "Menneskehedens fremtid som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uhørte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivia.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der

under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i modsætning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henvise til Xi Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige “Goebbels-lignende” propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger, som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsættes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk

verdensorden.” Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og

som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 billioner \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen Econimica, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 billioner dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 billioner \$, og er på vej mod forventede 2 billioner \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den

amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år”.

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberal økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvare det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cybervalutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte

gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af termionuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Dette er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvor sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk] deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kluge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskehedens fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte CO₂-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suverænitet over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe,

er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, *The Soldier and the State*, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefraktionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tankesæt for et system i opløsning. Det er den tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til historiens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruiter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktum, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pjotr Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle

princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye

Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lyns livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich

Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et

system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI

(Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konfederation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen,

lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og

dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et

sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesteen for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og

andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har

foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er

de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

At drage læren af den forspildte chance i 1989 – denne gang kan det blive anderledes

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 10 november
2019**

Hvad var det i virkeligheden der skete i 1989, da Berlinmuren faldt, og hvad kan vi lære af at undersøge begivenhederne i denne historiske periode? Ved en gennemgang af hvad der rent faktisk skete for tredive år siden, da Berlinmuren blev revet ned, i modsætning til den officielle fortælling fremsat af de neoliberale og geopolitikere, taler Helga Zepp LaRouche lidenskabeligt for, hvorfor det vil være anderledes denne gang. Chancen for verdenshistoriske forandringer findes kun

kortvarigt, men denne gang, siger hun, er lejligheden gunstigere. I modsætning til 1989, hvor alene kræfter, der var tilknyttet hendes mand, Lyndon LaRouche, og Schiller Instituttet, havde en strategisk plan, er der i dag Bælte- og Vejinitiativet og en voksende erkendelse af, at der kommer et nyt [finansielt] krak, og at det vil være dødbringende at holde fast ved det gamle paradigme, der blev påtvunget [verden] af det britiske imperium.

Hun præsenterer de afgørende spørgsmål fra 1989, som en der selv deltog i dem, og forklarer hvordan det britiske imperium overlevede dengang ved hjælp af mord, trusler og korrupsion, herunder fængslingen af hendes mand. Men det nye paradigme der dukker op globalt, udformet på basis af LaRouches ideer, ses i stigende grad som den eneste levedygtige mulighed i dag, hvor faren for et nyt krak er øget. De, der forsvarer den gamle orden i Europa og USA, bliver i stigende grad afsløret, idet efterforskningen af Russiagates oprindelse dagligt frembringer flere beviser.

Nu er tiden inde til at læse Schillers værker, sagde hun, for at blive opmærksom på potentialet for hvert menneske – inklusive dig selv! – til at blive en smuk sjæl, og bruge denne opdagelse til at blive en kraft til at skabe historie, og sikre at menneskeheden ikke går glip af denne mulighed.

'Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump'

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften "Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump". Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve."

"Og det", fortsatte hun, "er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. "

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder

større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.

- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskehedens almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og

handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberalerale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden

rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiff's "whistleblower". Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde "klarer sig", uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, "fra oven", som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og "Chile-modellen" i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der

kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af "Chicago Boys", bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN's klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i

2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 milliarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for milliarder af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og

Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

Det næste anslag mod terror: Hjælp Mexico med at forsegle dets grænse mod narkotika og våbenhandel

Den 28. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trumps succes med at afskære ISIS i Sydvestasien, efterfulgtes af hans dristige beslutning om at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien og anvende internationalt samarbejde mod narkotikasmuglende, menneskehandlende terrorister. Her har han bekæmpet terrorisme, mens han hjalp med at stabilisere Syrien, i stedet for at nedbryde de nationale regeringer og skabe terrorisme, som tidligere præsidenter gjorde.

Nu til et klart og åbenlyst nødvendigt næste skridt: Samarbejd med Mexico for at besejre de narkotika- og våbensmuglende og menneskehandlende terrorister, der truer med at overtage dette land. Åbningen er allerede skabt.

LaRouches borgerbevægelse i Mexico, MOCILA, sendte et åbent

brev til den mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (AMLO) den 25. oktober 2019. Skrivelsen var en opfølgning på narkotikakartellernes nærmest militære overtagelse af byen Culiacan den 17. oktober. Med titlen: "Fire foranstaltninger til at besejre A/S Narkotikas overtagelse af Mexico" hedder det i det åbne brev fra MOCILA:

"Det er ofte tilfældet i historien, at kræfter der fører en ond politik bliver blændet af deres eget hybris og tror, at de kan påtvinge hele nationer deres vilje med rå vold og terrortaktik. Men selve deres arrogance blotter deres egen akilleshæl og kan føre til deres undergang forårsaget af deres tiltænkte ofre, hvis sidstnævnte går til kraftigt modangreb på den udsatte svage flanke.

"Sidste uges magtdemonstration af A/S Narkotika, det internationale narkotikakartel, styret af bankerne i City of London og Wall Street, omkring Ovidio Guzmán-sagen, udgør netop en sådan mulighed.

"I den samme ånd som vi udsendte et 'Åbent brev til AMLO' tilbage i september 2018, inden De tiltrådte, opfordrer LaRouche-bevægelsen i dag – baseret på afdøde Lyndon LaRouches anerkendte anseelse i disse anliggender – indtrængende om at vedtage fire konkrete foranstaltninger, der vil fratage A/S Narkotikas taktiske sejr i Ovidio Guzmán-sagen og vende den til deres strategiske nederlag".

"1) Afsæt omgående Deres indenrigsminister, Olga Sánchez Cordero, som er en ledende talsmand for A/S Narkotikas politik for narkotikalegalisering, og en trojansk hest i Deres regering.

"2) Fortsæt indædt den offensive politik De allerede har indledt, for samarbejde med Trump-administrationen om at fastfryse eller hermetisk forsegle grænsen mellem USA og Mexico, både mod våbenstrømmene sydpå og narkotikastrømmene nordpå, ved anvendelse af avancerede teknologier, herunder

opsporing med laser, MR, røntgenstråler og mere. Dette er en vigtig del af LaRouches mangeårige plan mod narkotika [se Dennis Small, "LaRouche-planen for at 'hermetisk forsegle' grænsen mod narkotikatrafik," EIR, 29. marts, 2019].

"3) Udvidelse af sådan et internationalt samarbejde, ved at forhandle en aftale med Kina om at samarbejde 100% for at stoppe indstrømningen af fentanyl til Mexico, og især i staten Sinaloa, hvorfra det i stigende grad skæres ned til lavere koncentrationer for videreforsendelse til USA. Dette vil skabe et effektivt trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, da Kina og USA allerede har nået en betydelig bilateral aftale om at stoppe fentanylens plage.

"4) Foreslå yderligere trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, for at bringe afgørende infrastruktur og andre udviklingsprojekter til Mexico og Mellemamerika i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), som nu omfatter 157 nationer i hele verden. Kun ved at stille sådanne muligheder for produktiv beskæftigelse for regionens ungdom til rådighed, kan de frigøres fra slaveri af narkotikahandelen og dens terroristbander, og fra det desperate behov for at migrere til USA for at sikre basal overlevelse for sig selv og deres familier.

"Et sådant globalt paradigmeskifte hen imod BVI ville også medføre en gældssanering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem, som er drivkraften bag den internationale narkotikahandel, og som under alle omstændigheder er på vej mod en sprængning af dets 1,5 billiarder \$ store spekulationsboble, der får 2008-krisen til at ligne en skovtur til sammenligning.

"cc: Præsident Donald Trump; Det Hvide Hus; Washington, D.C."

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;

3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at “regimeskifte-krige” spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA’s præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiel og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabankers i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den

kommende dybe finansielle og økonomiske krise "måske kunne gøre hvad som helst", måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: "Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

"Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte "Fire love", der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en "hamiltonisk" nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renset, og endog for at tvinge hans "fire love" ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog "Fire Magts"-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre;

bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Hemmeligheden bag, hvordan Trump udmanøvrerede krigspartiet. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 18. oktober 2019

I denne uge drøfter Helga Zepp-LaRouche Trumps seneste træk for at afslutte krigen for regimeskifte, hvilket han blev valgt til at udføre, og stiller den amerikanske befolknings støtte til præsident Trump, der sås ved forskellige stævner i hele landet, op imod de etablerede mediers forsøg på at fremstille en helt anden virkelighed. Med en skrøbelig våbenhvile på den syriske/tyrkiske grænse er det nu tid til at begynde genopbygningen af regionen ved at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Mellemøsten!

Helga Zepp-LaRouche understreger også den rolle, som vores

bevægelse spiller i USA og i Europa med at uddanne befolkningen i den forestående globale finanskriser. DETTE er den virkelige baggrund for hastværket med at afsætte Trump fra embedet. Han har bevist, at han er villig til at vælte skakbrættet med det militærindustrielle kompleks' årtier lange politik for regimeskifte; så hvilken garanti har Wall Street for, at han ikke vil gøre det samme imod dem, i takt med at finanskrisen fortsætter med at brede sig?

Det er nu vigtigere end nogensinde at organisere en ægte økonomisk renæssance på planeten, begyndende med at omorganisere Wall Street og give de suveræne nationer mulighed for at samarbejde om deres egne økonomiske skæbner.

Tak for at følge vores arbejde og for din støtte.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for

at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så

god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i

universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termionuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden

begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablissement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at

'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løgnen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-counter-gang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ

(General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – “Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg,” sagde Graham, “burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti.”

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere “forgrønnelsen af finanssystemet”, der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for “risikostyring” under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system

efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina: Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform-

og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang; mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industri-parker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woodssystemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde

ægtemand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republik's finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression.

Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds toogethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end totusinde år været anset for selvindlysende i Kina, at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det

udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der

også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes

nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patriotten, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens

fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget desto mere stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologisk anvendelse og praksis...

Jeg tror derfor, at hvis en vis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne..."

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange

andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, at Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

Behovet for at redefinere "bæredygtig udvikling" som "vedvarende udvikling". Bælte- og Vejinitiativet og Apolloprogrammet som inspirationskilder

Følgende artikel af Hussein Askary og Jason Ross bliver omdelt inden og under FN's generalforsamling, som åbner den 17. september i New York .

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet afholder seminar om "BVI's rolle for fred og stabilitet i Vestasien og Afrika"

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner. En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Instituttet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af

dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer denne mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang, om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere tostatsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten

Samarbejdet”, og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport “Extending the New Silk Road to West Asia and Africa”, der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche, herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-krisen.

Det ‘springende punkt’ har indfundet sig – nu er det LaRouches tid

Den 1. september (EIRNS) – Som vi går ind i september måned, har kriserne, som rammer enhver verdensdel og alle dele af

samfundet, skabt en tilstand som den der er beskrevet af Dickens i hans roman om den franske revolutions æra: "Det var de bedste tider, det var de værste tider, det var en tidsalder for visdom, det var en tidsalder for tåbelighed, det var troens epoke, det var vantroens epoke, det var lysets sæson, det var mørkets sæson, det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter... "

Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, forberedte sig på den uundgåelige finanskrisen, der sandsynligvis vil eksplodere i efteråret, ved at foreslå den vanvittige "løsning" til sine kolleger på mødet i Jackson Hole med at skrotte dollaren og vende sig til kryptovalutaen "libra", der blev sat i spil af Facebook og herrerne i det døende vestlige finanssystem, mens den tidligere direktør for New Yorks centralbank Bill Dudley sluttede sig til House of Lords (det britiske overhus, *red.*) med kravet om, at de selvsamme herrer skal gøre alt, hvad der er nødvendigt for at stoppe et genvælg af Trump.

I mellemtiden vil New York i september blive belejret af FN's klimakvaksalvere og deres jakobinske gadepøbel, ledet af det patetiske, misbrugte barn Greta Thunberg og LSD-misbrugerne i 'Extinction Rebellion', der kræver et ophør af menneskeligt fremskridt og affolkningen af den menneskelige race.

Og samtidigt forbereder Israel sig på en invasion af Libanon og muligvis endda Iran, mens amerikansk/britisk-finansierede og trænedede jakobinere i Hongkong bruger massevold og undergravende virksomhed i håb om at fremprovokere en militær konfrontation mellem USA og Kina.

Og alligevel er USA's præsident åbent imod Federal Reserves kontrol over den amerikanske økonomi og WTO's undergravning af suveræniteten; kræver åbent afslutningen af britisk inspirerede neokoloniale krige, og søger en tilbagetrækning fra dem der er startet af Bush og Obama; og afviser endvidere åbent klimafanatikernes falske videnskab. Hvorfor har han ikke været i stand til at gennemføre sine intentioner?

Her er det, at renselsen af Lyndon LaRouches navn er altafgørende. LaRouche identificerede Federal Reserves onde og forfatningsstridige karakter allerede i 1950'erne og fordømte WTO, da den blev grundlagt i 1990'erne som et angreb på suverænitæt og udvikling; afslørede den antividenskabelige og den antihumane grønne bevægelse, da den opstod fra den racehygiejniske bevægelse efter 2. Verdenskrig; afslørede briternes rolle i at bruge USA som en "dum gigant" til at udkæmpe dens koloniale krige, startende med Vietnam-fiaskoen i Sydøstasien og fortsættelsen med Bush-Obamas krige i Sydvestasien.

Vigtigere er det, at LaRouche også fremsatte de nødvendige løsninger på disse katastrofer – løsninger som præsident Donald Trump hidtil ikke har fået fat i, enten fordi han ikke fuldt ud har forstået deres presserende karakter, eller fordi han gentagne gange, og magtfuldt, er blevet blokeret i sine bestræbelser på at gennemføre dem.

Det ene område, hvor Trump har haft succes med at vende undergravningen af amerikansk videnskab og teknologi, ligger i hans 'Kennedy'ske' erklæring om et lynprogram for at vende tilbage til Månen i 2024 og forberede koloniseringen af Månen og en mission til Mars. Underskriftsindsamlingen fra LaRouchePAC (se "Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen" på LaRouchePAC Action Center websiden), der opfordrer til at støtte denne mission, går imidlertid videre end Trumps erklæring om at foretage de nødvendige foranstaltninger for at missionen skal lykkes: et lynprogram til udvikling af fusionskraft til fremdrivning af rumfartøj for at kunne rejse til Mars; bringe alle de rumfarende nationer sammen for at opnå tilslutning til både rummissionen og fusionsindsatsen; og at "reformere eller eliminere de spekulative og rovgriske aspekter ved det internationale finansielle system", for at skabe de nødvendige kreditmekanismer til disse projekter.

Samarbejde mellem disse rumfarende nationer er kernen i LaRouches løsning på den globale krise – tilsammen vil USA,

Rusland, Kina, Indien, Japan, og de europæiske kredse, der stadig er forpligtet til videnskabeligt fremskridt, ikke alene kunne indfri den "udenjordiske forpligtelse" til menneskelig udvikling af solsystemet og hinsides, men også repræsentere den nødvendige politiske kraft til at afslutte tyranniet af det britiske finansielle system og dets imperium ved at oprette et Nyt Bretton Woods-kreditsystem til at opbygge verden, som det kinesiske Bælte og Vej har vist. Det kunne redde landene i den avancerede verden fra depressionen og forfaldet, som de står overfor i dag på grund af City of Londons og Wall Streets bankerotte spillebuler.

Trump har kapaciteten til at forelægge hele dette program for det amerikanske folk ved at erklære frifindelsen af Lyndon LaRouche, som selvfølgelig blev beskyldt og retsforfulgt på et falsk grundlag af nøjagtigt de samme personer og institutioner, der nu er blevet afsløret for deres forræderiske bestræbelser på at afsætte selve præsidenten gennem "Russiagate" og andre ulovlige midler. Alt dette er både presserende og umiddelbart muligt. Selvom det af pessimister betragtes som "de værste tider", er det op til os som "vores nations patrioter og verdensborgere" at skabe den bedste af alle mulige verdener.

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at

lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de

dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den fysiske økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA.. ."

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termionuklear fusionskraft og en 'Måne-Mars-mission', der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forfejlede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette "Det Nye Bretton Woods-system", fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være

orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den "avancerede" sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med masse-cirkulation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var "ubetydelig" – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De '99 %' af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

Grønland: Geopolitisk kampplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde?

Den igangværende kamp mellem to meget forskellige paradigmer, det ene for geopolitisk konfrontation og krig og det andet for fredeligt samarbejde og sameksistens, er også det centrale tema i den nylige turbulens i forbindelse med Donald Trumps nu aflyste besøg til Danmark. Som Trump i sine udtalelser gjorde klart, var Grønland det afgørende omdrejningspunkt for hans planlagte besøg til Danmark.

Den kreds af rådgivere omkring Trump, som f.eks. udenrigsminister Pompeo og sikkerhedsrådgiver Bolton, der konsekvent har arbejdet for en konfrontation med Rusland og Kina, ønsker at USA med Trump i spidsen skal gøre Arktis og Grønland til en geopolitisk kampplads. I sin tale til Arktisk Råd den 6. maj 2019 i Rovaniemi, Finland, chokerede Pompeo deltagerne ved at erklære, at den hidtidige politik for at forhindre en militarisering af Arktis nu var aflyst. USA betragtede nu Arktis som et konfliktområde mellem USA, Rusland og Kina. I direkte forlængelse af denne politik, er der et udtalt ønske fra disse kredses side om at forhindre kinesisk og russisk indflydelse i Grønland, hvad enten den er civil eller militær, og i stedet sikre en langt større amerikansk militær kontrol med Grønland. Det var baggrunden til ordren fra Washington til København om at kinesisk deltagelse i bygning af lufthavne på Grønland ikke kunne accepteres og

måtte blokeres fra dansk side. Noget som skete prompte.

Hvis denne politik fortsattes vil det få katastrofale konsekvenser for Grønland, Rigsfællesskabet og Verden. Grønlands behov for opbygningen af en selv bærende økonomi gennem økonomisk og infrastrukturel opbygning vil blive tilsidesat og i stedet vil kun rendyrkede militære investeringer og amerikansk kontrol over Grønlands råstoffer være på dagsordenen.

Alternativet til sådanne sørgelige udsigter er at etablere et fredeligt samarbejde på Grønland, i resten af Arktis (og i verden i almindelighed), mellem USA, Rusland, Kina og Indien. Hvis disse fire giganter indgår i Lyndon LaRouches forslag om en firemagts-aftale for økonomisk udvikling og videnskabeligt forskningssamarbejde, så har verden en farbar vej ud af alle de aktuelle problemer.

Det, Grønland og Arktis har brug for, er den form for økonomisk udvikling, som Kina mestrer, og som ses ved, at man har løftet 700-800 millioner kinesere ud af dyb fattigdom, og i den udvikling, velstand og øget selvstændighed, som Bælte- og Vej-Initiativet siden 2013 har skabt i stadig større dele af verden. Kinas succes er baseret på at yde langsigtede kreditter til infrastrukturprojekter, der transformerer den økonomiske aktivitet. I kølvandet på den forbedrede infrastruktur følger industrialisering og forbedrede levevilkår. Dertil kommer voksende deltagelse i den forskning og udvikling, som er grundlaget for videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Den danske regering bør i samarbejde med det grønlandske hjemmestyre arbejde for, at Trump ikke falder i den geopolitiske fælde, der vil ødelægge Grønlands fremtid. I stedet bør vi arbejde for at få Grønland til at være et vigtigt omdrejningspunkt i et kommende internationalt samarbejde i Arktis. Grønland bør være centrum for et forskningssamarbejde mellem de arktiske nationer, bl.a.

Grønland, Danmark, USA og Rusland, og dertil Kina og andre nationer, for udviklingen af Arktis og fælles aktiviteter for f.eks. bedre at forstå interaktionen mellem Solen, det Ydre Rum og Jorden.